

“2009, 2010 ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டு கப்பல்களில் புகலிடம் தேடி வந்திறங்கிய தமிழர்களை நாங்கள் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடத்தினோம். அவர்களது குடும்பங்களைப் பிரித்தோம். குழந்தைகள் உட்பட, சகலரையும் சிறையில் அடைத்தோம். இவர்கள் சிறையில் நலிவுற்றிருந்த இதே ஆண்டுகளில் தான் – கொசொவோ அகதிகளை விமானங்களில் மீட்டடுத்துக் கொண்டுவந்த பத்தாவது ஆண்டு நிறைவையும், வியட்நாமிலிருந்து தப்பியோடி வந்த அகதிகளை வரவற்ற நாற்பதாவது ஆண்டு நிறைவையும், ஹங்கேரியப் புரட்சியின்போது இடம்பெயர்ந்த அகதிகளை உள்ளடொத்த ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவையும் நினவற்றுத்திக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தோம். கடந்த காலங்களில் அகதிகள் மீது காண்பித்த அனுதாபத்தையிடும் இரக்கத்தையிடும் எங்கள் முதுகில் நாங்கள்தேட்டிப் பெருமிதமடைந்தோம். அதே சமயம், புதிதாக வந்திறங்கிய தமிழ் அகதிகளிடம் கொடூரமாக நடந்துகொண்டோம். கனடியர்களான நாங்கள் உண்மையில் யார் என்பதிலும், உலகாக்கு எங்களை எப்படி நாங்கள் காட்டிக் கொள்கிறோம் என்பதிலும் உள்ள இந்த முரணநிலையை நான் ஆராய்ந்தறிய விரும்பினேன்.”

The Boat People என்னும் தமது முதலாவது நாவல்டாக ஆங்கில இலக்கிய உலகில் இன்று பிரபலம் அடைந்திருக்கும் தமிழக் கனடியரான ஷரோன் பாலா (Sharon Bala) அந்த நாவலதை தாம் எழுதுவதற்குக் கால்கோளமதைத் தாருட்டுணர்வின் பின்னணியை இவ்வாறுதான் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொழிலின் நிமித்தம் டுபாயில் வசித்துக்கொண்டிருந்த தமிழ்ப் பெற்றோரின் பிள்ளையாக அங்கு பிறந்தவர், ஷரோன். பின்னர் எழுபதுகளின் நடுப்பகுதி வரையிலுக்கிய அரபு நாடுகளில் (UAE) வாழ்ந்து வந்த அவரது குடும்பம், இலங்கையில் நிலவிய பாதுகாப்பின்மை காரணமாக ஊர் திரும்ப விரும்பாமல், ஷரோனின் ஏழாவது வயதில் கனடாவுக்கு இடம்பெயர்ந்தது. ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் பிக்கறிங்ஸ் நகரில் வளர்ந்த

ஷரோன் , உலகின் சகல திசைகளிலிருந்தும் வந்து குடியேறிய மக்களை உள்ளடக்கிய அன்றைய கனடிய பன்முகக் கலாசாரச் சமூகம், தமது இன்றைய ஆளுமகைகும் எழுத்தார்வத்துக்கும் வித்தளிப்பதற்காகக் கற்றுக்கின்றார் .

அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தின் கரையோரமாக அமறைந்திருக்கும் Newfoundland and Labrador மாகாணத்தின் St. John's நகரில் தற்போது தமது கணவர் Tom Braid சகிதம் வாழ்ந்துவரும் ஷரோன் , அங்குள்ள Port Authority எழுத்தாளர் குழுவில் ஓர் உறுப்பினராக அங்கம் வகித்து வருகிறார் . 2017இல் அவரது Butter Tea at Starbucks என்ற சிறுகதை Writers' Trust / McClelland & Atewart Journey பரிசைப் பெற்றிருந்தது. The Boat People நாவலின் கையெழுத்துப் பிரதி, 2015ஆம் ஆண்டுக்கான Percy Janes First Novel விருதைப் பெற்றிருந்ததுடன் , Fresh Fish விருதுக்கும் தரேந்தெடுக்கப் - பட்டிருந்தது. Newfoundland and Labrador's Arts and Letters விருதினை மீண்டும் தடவகைகள் பெற்ற எழுத்தாளரான இவர் எழுதிய சிறுகதைகள் Hazlitt, Grain, The Dalhousie Review, Riddle Fence, Room, PRISM International, The New Quarterly இதழ்களிலும் , Racket: New Writing From Newfoundland எனப்படும் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம் பெற்றுள்ளன .

“2010ஆம் ஆண்டு கனடாவின் மறேசுக் கரையோரமாக வந்தொதுங்கிய MV Sun Sea என்ற பெயர் கொண்ட, ஓர் உண்மையான கப்பலின் , உண்மையான கதைதான் எனது The Boat People என்ற நாவலின் உந்து சக்தி” என CBC வானொலியின் On the Go நிகழ்ச்சியில் ஷரோன் கற்றுக்கிறார் . “இலங்கையில் இடம் பெற்று வந்த உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்த தருணத்தில் , நாட்டை விட்டு வெளியேறிய சும்மார் 500 தமிழ் அகதிகளை அக கப்பல் சூழ்ந்து வந்தது. அவர்களும் , மனவியை இழந்தவரான மகிந்தன் என்ற தமிழ் அகதியையும் அவரது ஆறு வயது மகனையும் சூறியே பிரதானமாக நாவல் நகர்த்துகிறது. யுத்தத்திலிருந்தும் , தடுப்பு முகாமிலிருந்தும் தப்பி வந்துவிட்டதாகவும் , கனடாவை வந்தடைந்த மறுகணமே வாழ்வின் கொடூரமான பக்கங்களாகக் கடந்துவிட்டதாகவும் மகிந்தனின் மனம் குதிகலித்தது. ஆனால் அது வறும் கானல் நீர்தானென்பதை அதே மனம் பின்னர் உணர்ந்துகொண்டது!”

“துரப்பிடித்த சரக்காகக் கப்பலில் வந்து கரையொதுங்கியவர்களும் பயங்கரவாதிகளும் கலந்திருப்பதாக கனடிய அரசு அதிகாரங்களும் ஊடகச் செய்தித் தலைப்புகளும் புரளியைக் கிளப்பிவிடக்கின்றன. கப்பலில் வந்திருக்கிய அகதிகளை அரசு சிறகைக் குள்ளிவிடக்கிறது. சந்தகேம் மனமலேமும் வலுவடக்கிறது. குறுக்கு விசாரணைகள் முடிக் கிவிடப்படுகின்றன. தனக்கும் தனது மகனும் நிம்மதியான வாழ்வு துடி, எண்ணற்ற உயிர்ப்பத்துக்களைக் கடந்து கனடா வந்து சேர்ந்த மகிந்தனின் நம்பிக்கை தவிடுபொடியாகிப் போகிறது! தமிழ் அகதி மகிந்தன் , மனக் குழப்பத்துடனும் , தயக்கத்துடனும் அகதிகளாக வாழாமல் வரும் இரண்டாம் தலைமுறையைத் தமிழ் வழக்கான பிரியா, மீண்டும் தலைமுறையப்பானிய – கனடியரான , அகதி விசாரணைத் தீர்ப்பாயத்தின் தீர்மானங்களை எடுக்கும் தீர்ப்பாளர் க்கிறேன் ஆகியோரது மாறுபட்ட கண்ணோட்டங்களின் கட்டிய கதைகளின் கட்டட்குக் கலப்பாகவே இந்த நாவல் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது.” இவ்வாறு தமது நாவல் குறித்து அவர் மலேமும் குறிப்பிடுகின்றார் .

‘சட்டவிரோதம் ,’ (Illegal) ‘குற்றவாளிகள்’ (Criminals) போன்ற சொற்பதங்களாகக் கனடிய அரசு எவ்வளவு பொறுப்பற்ற விதத்தில் அடிக் கடியாண்டு

வந்திருக்கிறதென்பதையும், சிலவேளைகளில் அவை பச்சைப் பொய்யான வார்த்தைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதையும் மிகுந்த விசனத்துடன் சூட்டிக் காட்டும் ஷரோன், கனடாவின் சமகால அகதி நெருக்கடிகளின் அதிர்ச்சியிட்டும் பக்கங்களதைத் தமது நாவல் சித்திரித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார். மலேமும் Platform இணைய இதழ்க்கு வழங்கியிருக்கும் சுவேவி ஒன்றில் இந்த நாவல் குறித்தும், தமது எழுத்துல அனுபவங்கள் குறித்தும் அவர் மனம் திறந்து கபறியிருப்பவை மிகுந்த கவனத்துக்குரியவை. இவை அவற்றுள் ஒரு சில –

எழுத்துக்கும் உங்கள்குமான மனோரதியக் காதல் எப்போது ஆரம்பமானது?

நீங்கள் களேவி வடிவத்தை வித்ததை நான் மிகவும் இரசிக்கிறேன். மிகச் சிறிய வயதிலேயே அது ஆரம்பமானது. கதை எழுத்துல்தான் அன்று, பாடசாலைப் பணிகளில் எனக்கு மிகவும் விருப்புக்குரியது. அதனை அவதானித்த தாயார் எனது 14 வயதில் தபால் மபிலம் கதை எழுத்தும் வகுப்பில் என்னசை சரேத்திருந்தார். பல வருடங்கள் அவ்வகுப்பதைத் தொடர்ந்தனே. ஆனால் ஆக்க இலக்கியங்களை எழுதுவது, ஓர் உகந்த தொழிற்துறை என நான் அப்போது நம்பவில்லை. ஆகையால் எனது பல கலகை கழக நாட்களில் அதனைக் கைவிட்டுவிட்டு, பொதுத்தொடர்புத்துறையில் தொழிலாற்றத் தொடங்கினேன். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கும் முன்னர், எழுத்தலை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட பலரும் வாழும் St. John's நகரில் குடியிறேனேன். சற்றே துணிச்சலற்ற செயலாகத் தனப்பட்ட போதிலும், வயது மூதிர்ச்சி (முப்பதுகளின் முற்பகுதி) துணிச்சலதைத் தந்தது. முயற்சித்தனே.

பல்வறே வளையீடுகளிலும் தளங்களிலும் எழுதியிருக்கிறீர்கள்; ஓர் எழுத்தாளராக உங்களதை ஈர்த்தது எது?

ஈர்ப்பு எல்லா இடங்களிலிருந்தும் ஏற்படுகிறது. சிலவேளைகளில் எனக்கு நண்பர்கள் சம்பவங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள்; அவை நம்ப முடியாதவையாகவோ அல்லது வகை சாதாரணமானவையாகவோ இருக்கலாம். சில வருடங்கள்க்கு முன்னர் தனது நினவைற்றலதைத் தன்னிச்சையாக இழந்த ஒரு பண்ணைப் பற்றிக் களேவிப்பட்டனே. அது பின்னர் ஒரு கதையாயிற்று. வடிகமின்றி ஓட்டுக்கடேக்கும் வழக்கமும் என்னிடம் உண்டு. ஒரு புகையிரதப் பிரயாணத்தின் போது, எனக்குப் பின்னாலிருந்த இரண்டு இளம் பண்களது உரையாடல் அதைத்தையும் எனது தொலைபேசியில் இரகசியமாகப் பதித்தெடுத்தனே. இவ்வாறான யதார்த்தபர்வமான உரையாடலை கண்டபிடிப்பது கடினம்; ஆனால் கடன் வாங்குவது சூலபம். மலேமும், ஏனைய எழுத்தாளர்களும், நான் தொடர்ந்து வாசிக்கும் எழுத்தாளர்களும் என்னை ஊக்குவிக் கின்றனர். இன்னுமின்னும் சிறந்த வசனங்களை எழுதுவும், எனது பாத்திர வார்ப்புகளை, கருப்பொருட்களை மமேபுத்தவும் அவர்கள் என்னை ஊக்குவிக் கின்றனர்.

The Boat People கதையைச் சிறிது சொல்லி, அதனை எப்படிக் கட்டமதைத் தீர்கள் எனக் கபறுவீர்களா?

இந்த நாவல் மபின்று கண்ணோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தனது ஆறு வயது மகனுடன் கனடா வந்து சரேமும், மனவையினை இழந்த கணவரான மகிந்தன், கதையின் மயைப்புள்ளி. கனடாவிலான அவர்களது மூதல் வருட வாழ்க்கை வழியாக, இலங்கையில் அவர்கள் வாழ்ந்த சாதாரண வாழ்க்கை மற்றும் அவர்களது பிரயாணம் என்பவற்றைக்

கதவை விபரித்துச் சிலைகிறது. ஆனால் அக்கதையை வெவ்வேறு கோணங்களில் உற்று நோக்கியபோதுதான், அதனால் நான் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டேன். ஆகையால் மகிந்தனின் சட்டத்தரணி பிரியாவையும், மகிந்தனை நாடகத்துவதா அல்லது இங்கு தங்கி வாழ அனுமதிப்பதா என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டிய தீர்ப்பாளர்க்கிறேனையும் இந்த நாவல் பின்தொடர்ந்து சிலைகின்றது. நாங்கள் மற்றவர்களது நிலையில் நின்று, மனிதாபிமானத்துடன் அவர்களது பிரச்சினைகளை அணுகுவதில் சிறந்தவர்கள் என நான் நம்பவில்லை. ஆகையால் முற்றிலும் மாறுபட்ட மனினு கோணங்களிலிருந்து இந்த நாவலை அணுகவே நான் வாசகர்களதைப் பெரிதும் வலியுறுத்துகிறேன்.

ஒரு கொஞ்சக் காலமாக நீங்கள் குறும் புனைவுகளை எழுதி வருகின்ற போதிலும், **The Boat People** தான் உங்களது ஒரு நாவலாசிரியராகப் பிரபலப்படுத்தியிருக்கிறது. சிறுகதைகளிலிருந்து நாவலுக்கு எப்படி உங்கள் அணுகுமுறை மாறுபடுகிறது?

சிறுகதைகள் சிறுதிரை விரைவோட்டம் போன்றவை. பரீட்சார்த்தத்துக்கும் தளையின் மகைக்கும் அங்கு அதிக இடமுண்டு. அத்துடன் அங்கு நெருக்குவாரம் குறைவு. சரிவரவில்லை என்றால் அல்லது அலுப்புத் தட்டினால் அதன்கை கைவிடும் சூலம். நான் சிறுகதைகளுடன் என எழுத்து முயற்சியை ஆரம்பித்ததையிடும் மகிழ்கிறேன். அதன் மலம் ஆராய்ச்சி செய்வும், எனது கரலை நானே கண்டறியவும், கதாபாத்திரங்கள், கருக்கள், வடிவங்களின் விரும்பியவாறு விளையாடவும், அடிப்படையில் எப்படி எழுத வேண்டும் எனக் கற்றுக்கொள்ளவும் என்னால் முடிந்தது. ஆனால் நாவல் என்பது ஒரு தொலைதிரை ஓட்டம். ஒரு தளையான ஆரம்பத்திலிருந்து, இறுதிவரை வாசகர் ஒரு பிரயாணத்தில் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். எனது நாவல் பல நீண்டகாலத் தேலைகளின் ஆரம்பமாகிறது. முதல் வார்த்தையை எழுதும் கணப்பொழுதிலிருந்து இறுதி வரை, அதில் என்ன நான் மிகப் பெரியளவில் முதலீடு செய்கிறேன்.

ஓர் எழுத்தாளர் எனும் அடிப்படையில், உங்கள் வாசகர்களை நோக்கி, ஒரு வகையான பொறுப்பை நீங்கள் சூம்புதாக்க உணர்கின்றீர்களா?

இது ஒரு மதிநுட்பமான கேள்வி! எழுத்துதல் தொடர்பான மிகச் சிறந்த ஆலோசனைகளில் ஒன்றாக, கனடிய எழுத்தாளர் **Sarah Seleckey** சொன்ன ஆலோசனையைக் குறிப்பிடுவனே. "நீங்கள் பபிக்க விரும்பும் கதைகளையே நீங்கள் எப்போதும் எழுத வேண்டும்" என்பதே அது. நான் என்னை ஒரு வாசகராகக் கற்பனை செய்து – அந்த வாசகருக்கு நான் ஓரளவு பொறுப்பாளியென உணர்கிறேன்; ஆனால் மிகவும் குறிப்பிட்ட சில வழிகளில் மட்டும்! ஒரு வாசகராக என்னைத் தொந்தரவு செய்யும் விடயங்களை – விசேடமாக எனது எழுத்ததைத் திருத்தும் போது – நான் திரிந்து வதைத் திருக்கின்றேன். ஒரு வாசகர் என்னும் வகையில், எழுத்தாளர் ஒருவர் எனது மதிநுட்பத்தை மதிப்பதையும், சில புதிர்களை நானாகவே அவிழ்ப்பதற்கென விட்டுவைப்பதையும், கதையினுள் எனது கற்பனையை உட்புகுத்தவெனச் சில இடவெளிகளை ஏற்படுத்தி வைப்பதையும் நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சுகிறேன். ஆகையால், வாசகர்கள் தமக்கையான சில சாகசங்களைப் புரிவதற்கென – ஓர் எழுத்தாளரென்னும் அடிப்படையில் – ஒரு சின்ன இடவெளியையும் நான் விட்டு வைக்கின்றேன்.

"நீங்கள் ஓர் எழுத்தாளராக விரும்பினால் – அது கதையாக இல்லாவிட்டாலும் – தினமும் எதையாவது எழுதுங்கள்" என வலியுறுத்தும் ஷரோன் பாலா, பொதுத்தொடர்பு, நிகழ்ச்சித் திட்டமிடல் துறைகளில் பணியாற்றியவர். இன்று அவருக்கு வாழ்வாதாரத்தை

Written by - க. நவம் -

Wednesday, 19 February 2020 07:43 - Last Updated Friday, 21 February 2020 04:39

வழங்கி வரும் ஓரயேசுர துறை, எழுத்து மட்டுமே! அதன் வழியாக, அவர் ஒரு பச்சைசாளராகவும், கட்டுரையாளராகவும், படோட்டி நடுவராகவும், எழுத்துப் பிரதிமதிப்பீட்டாளராகவும், இதழாசிரியத் தலையங்க உதவியாளராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். அவரது வாழ்வும் அனுபவங்களும் எழுத்தும், வளர்ந்து வரும் – வளர் விரும்பும் எழுத்தாளர்களுக்கு அகத்திணைலலை ஏற்படுத்தவல்ல ஊக்கிகளாக இருந்து உதவக்கூடியன என்பதில் சந்தேகமே இல்லை!

000000000000000000000000000000:

<https://sharonbala.com/>

<https://www.cbc.ca/books/sharon-bala-1.4503856>

<https://www.platform-mag.com/literature/sharon-bala.html>

knavam27@hotmail.com